

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNIJINedjelja, 19. srpanj 2020.[\[Multimedia\]](#)

Božja strpljivost otvara naša srca nadi

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem Evanđelju (usp. *Mt 13, 24-43*) susrećemo ponovno Isusa koji i dalje u prispodobama namjerava mnoštву govoriti o Kraljevstvu nebeskom. Zadržat ću se na prvoj, onoj o kukolju, kojom nam Isus pomaže spoznati *Božju strpljivost*, otvarajući naše srce *nadi*.

Isus pripovijeda da, na polju na kojem je posijano dobro sjeme, niče također kukolj, termin koji u sebi sadrži sve štetne trave koje štete tlu. Možemo reći da je i danas tlo zagađeno mnogim pesticidima i herbicidima, koji na kraju štete i žitu i tlu i zdravlju. To je bila mala digresija. Zato sluge idu gospodaru da saznaju odakle dolazi kukolj, a on odgovara: „Neprijatelj čovjek to učini“ (r. 28). Ta mi smo posijali dobro sjeme! Neprijatelj, protivnik, je došao i to učinio. Oni bi htjeli odmah otići i iščupati kukolj koji raste; no gospodar kaže: „ne“, jer bi se time riskiralo da se iščupa sve zajedno, i kukolj i žito. Treba čekati vrijeme žetve: tek tada će se to dvoje odvojiti i kukolj će se spaliti. I to itekako ima smisla.

U toj se prispodobi može iščitati pogled na svijet. Uz Boga – koji je gospodar toga polja – koji sije uvijek i samo dobro sjeme postoji i neprijatelj koji sije korov kako bi sprječio pšenicu da raste. Gospodar djeluje otvoreno, na svjetlu dana, i njegova je želja imati dobru žetvu; ovaj pak drugi, neprijatelj, koristi se naprotiv okriljem noći i vodi se zavišću, zbog neprijateljstva, da sve upropasti. Neprijatelj na kojeg se referira Isus ima ime, to je đavao, on je veliki protivnik Boga. Njegov je naum ometati djelo spasenja, učiniti da Božje kraljevstvo ometu zlotvori koji se služe nečasnim djelima i šire sablazni. Naime, dobro sjeme i kukolj ne predstavljaju dobro i zlo u apstraktnom smislu, nego nas ljudska bića koji možemo slijediti Boga ili đavla. Koliko smo puta čuli da su u nekoj obitelji koja je bila u miru kasnije izbili sukobi, zavisti... kvart u kojem je vladao mir kasnije su se počele događati ružne stvari... I običavamo reći: „Netko je došao tamo posijati kukolj“ ili „ta osoba iz obitelji, ogovaranjima, sije kukolj“. Širenjem zla uvijek se uništava. I to uvijek čini đavao ili naša napast: kad padnemo u napast ogovaranja kako bismo uništili druge.

Sluge namjeravaju odmah ukloniti zlo, to jest zle ljude, no gospodar je mudriji, vidi dalje. Moraju znati čekati, jer je podnošenje progona i protivština sastavni dio kršćanskog poziva. Zlo, zasigurno, moramo odbacivati, no prema zlim ljudima trebamo postupati strpljivo. Ne radi se o licemjernoj toleranciji koja skriva dvosmislenost, nego o pravdi koju ublažava milosrđe. Ako je Isus došao tražiti grešnike, više no pravednike, liječiti bolesne prije no zdrave (usp. *Mt 9, 12-13*), i djelovanje nas, njegovih učenika, mora biti usmjereno ne na uništavanje zlih nego na njihovo spašavanje. To je ta strpljivost.

Današnje Evanđelje predstavlja dva načina djelovanja i življenja. S jedne je strane pogled gospodara, koji daleko vidi, a s druge pogled slugu, koji vide problem. Slugama je stalo do zemlje bez korova, gospodaru do dobre pšenice. Gospodin nas poziva da preuzmemu njegov pogled, usredotočujući se na dobру pšenicu koju zna štititi i među korovom. Tko se daje u lov na ograničenja i mane drugih, ne surađuje dobro s Bogom, nego onaj tko zna prepoznati dobro koje tiho raste na tlu Crkve i života, njegujući ga do zrelosti. Tada će Bog, i samo On, nagraditi dobre i kazniti zle. Neka nam Djevica Marija pomogne razumjeti i oponašati strpljivost Boga koji ne želi da se izgubi itko od njegove djece koju ljubi Očinskom ljubavlju.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

ovom vremenu u kojem pandemija ne pokazuje znakove popuštanja želim zajamčiti svoju blizinu svima koji se suočavaju s tom bolešću i njezinim ekonomskim i društvenim posljedicama. Poseban pozdrav upućujem onim pučanstvima čija su trpljenja pogoršana situacijama sukobima. Na tragu nedavne rezolucije Vijeća sigurnosti ujedinjenih naroda ponovno upućujem apel na globalni i trenutni prekid vatre koji će omogućiti mir i sigurnost koji su nužni za pružanje potrebne humanitarne pomoći

Pratim, osobito, sa zabrinutošću zaoštravanje oružanih napetosti na Kavkazu, između Armenije i Azerbajdžana, do kojih je došlo proteklih dana. Jamčeći svoju molitvu obiteljima čiji su članovi izgubili živote tijekom sukobâ, nadam se da će se, zalaganjem međunarodne zajednice i dijalogom i dobrom voljom sukobljenih strana, doći do trajnog mirnog rješenja u kojem će se imati na srcu dobro tih dragih naroda.
